

Ad scdm dicēdū q̄ sicut dictū ē: hūilitas
 scdm q̄ ē v̄tus in sui rōe ipoztat quandā lau-
 dabilē deiectionē in ima. hoc at̄ q̄nq; sit so-
 lum fm̄ signa extiora fm̄ fictionē. vñ hec ē
 falsa hūilitas: de qua Aug^o dic̄ in quadā
 ep̄la q̄ ē magna sup̄sticio: qz. s. v̄ tenere ad
 excellentiā glorie. q̄nq; at̄ sit fm̄ interiorem
 motū aīe. fm̄ h̄ hūilitas p̄pe ponit virtus
 qz virtus nō cōsistit in extiorib⁹. s; principali-
 ter ī interiori electōe menti s: ut p; p̄ph; i li^o
 ethicozū. **A**d t̄tuz dō q̄ hūilitas reprimi
 appetitū ne tendat ī magna p̄ter rōnez
 rectā. magnūitas at̄ aīum ad magnā īpel-
 lit fm̄ rōne rectā. vñ p; q̄ magnanimitas n̄
 opponit hūilitati: s; cōuenit ī h̄ q̄ v̄traq;
 ē fm̄ rōne rectā. **A**d quartū dō q̄ p̄fectū
 d̄r̄ aliquid dupliciter. Uno simpliciter in q̄
 .s. nullus defect⁹ inuenit: nec s; suā nāz: nec
 p̄ respectū ad aliqd̄ aliud. et sic solus d̄s ē p̄-
 fect⁹: cui scdm̄ nām̄ diuinā nō cōpetit hūili-
 tas: s; solū fm̄ nām̄ assumptā. Alio^o pōt̄ dici
 aliqd̄ p̄fectū fm̄ qd̄. puta scdm̄ suā nām̄ aut
 statū aut tēp⁹. et h̄ mō hō v̄tuosus ē p̄fect⁹.
 cuius t̄ p̄fectio ī cōparatōe ad deū deficiēs
 inuenit: fm̄ illud Isa. 40. Dēs gentes q̄i nō
 sint sic sūt corā eo. et sic cui libet hōi pōt̄ v̄cēi
 re hūilitas. **A**d quintū dō q̄ p̄hsinten
 debat agere de virtutibus fm̄ q̄ ordināf̄ ad
 vitā ciuile. in q̄ subiectio vni⁹ hōis ad alter
 fm̄ legis ordinē defīnāf̄. et iō cōtinet̄ sub
 iusticia legali. hūilitas at̄ fm̄ q̄ ē sp̄ualis v̄-
 tus p̄cipue respicit subiectōem hōis ad deū
 p̄p̄e quē ēt̄ alijs humiliando se subycit.

Ad secunduz sic pro-
 ceditur. **V**idef̄ q̄ hūilitas n̄ cōsistat circa
 appetitū. s; magis circa iudiciū rōis. Humi-
 litas. n. sup̄bie opponit. s; sup̄bia maxime
 cōsistit in his q̄ p̄tinet̄ ad cognitionem. dic̄. n.
 Greg^o. 34. moral. q̄ sup̄bia cū ext̄⁹ vsq; ad
 corp⁹ extēdit: prius p̄ oculos iudicat. vñ et i
 ps. d̄s. Dñe nō ē exaltatū cor meū: neq; elati
 sunt oculi mei. oculi autē maxime d̄seruiūt
 cognitiōi. vñ of̄ q̄ hūilitas maxime sit cir-
 ca cognitionē p̄ quā de se aliq; estimat par-
 ua. **A**d Aug^o dic̄ i li^o de virginitate q̄ hu-
 militas pene tota disciplina xp̄iana ē. nihil
 ḡ qd̄ i disciplina xp̄iana continet̄ repugnat
 hūilitati. s; i disciplina xp̄iana ad monemur
 ad appetēdū meliora: s; illud. i. ad Cor. 12.
 Amulami carismata meliora. ḡ ad hūilitatē

nō p̄tinet reprimere appetitū arduoz. s; ma-
 gis extimarōez. **A**d eandē v̄tutē p̄tiet
 refrenare sup̄flūū motū et firmare aīū sup̄
 fluā retractiōne: sicut eadē fortitudo ē q̄ re-
 frenat audaciā et q̄ firmat aīū sup̄ timorē. s;
 magnūitas firmat aīū sup̄ difficultates q̄
 accidūt ī p̄secutōe magrū. si ḡ hūilitas re-
 frenaret appetitū magnoz. se q̄ref q̄ hūili-
 tas nō eēt v̄tus distincta magnūitate. qd̄ p; z
 eē falsū. nō ḡ hūilitas cōsistit circa appetitū
 magrū. s; magl̄ circa estimatōez. **A**d
 nicus ponit hūilitatē circa extiorē cultū.
 dic̄. n. q̄ hūilitas ē h̄t⁹ n̄ sup̄bū dās sup̄tib⁹
 et p̄paratōib⁹. ḡ nō ē circa motū appetitus.
Sz est qd̄ Aug^o dic̄ in li^o d̄ p̄nia: q̄ hu-
 milis ē q̄ eligit abyxi i domo dñi magis q̄
 h̄rare in tabnaculis pctōrū. s; electio p̄tinet
 ad appetitū. ḡ hūilitas cōsistit circa appetitū
 magis q̄ circa estimatōe. **A**d dō q̄ sicut
 dictū ē ad hūilitatē p̄p̄ie p̄tinet ut aliq; re-
 p̄mat seip̄lū ne ferat̄ i ea q̄ sūt s̄ se. ad h̄ aut̄
 necium ē ut aliq; cognoscat id i q̄ deficit a
 p̄p̄ortōe ei⁹ qd̄ suā v̄tutē excedit. et iō cogni-
 tio p̄p̄y defect⁹ p̄tinet ad hūilitatē sic regl̄a
 qd̄ā directiua appetit⁹. s; i ipso appetitū cō-
 sistit hūilitas essētiālī. et iō dictū ē q̄ hūili-
 tas p̄p̄ie ē directiua et moderatiua mot⁹ ap-
 petit⁹. **A**d p̄mū ḡ dō q̄ extollētia oculo
 rū ē qd̄ā signū sup̄bie inq̄tū excludit reue-
 rentiā et timorē. s; uenerūt. n. timentes et ve-
 recundati maxime oculos deprimere q̄i nō
 audentes se alijs cōparare. nō at̄ ex h̄ sequi-
 tur q̄ hūilitas essētiālī circa cognitiōez cō-
 stat. **A**d scdm̄ dicēdū q̄ redē i aliq̄ maiora
 ex p̄p̄iarū viriū cōfidentia hūilitati s̄riaf̄. s;
 q̄ aliq; ex cōfidentia dñi auxily i maiora
 tēdat. h̄ nō ē h̄ hūilitatē. p̄fert̄ cū ex h̄ aliq;
 magis ap̄ deū exaltet q̄ ei se magis p̄ hūi-
 litatē subycit. vñ Aug^o dic̄ i li^o de p̄nia. Alio
 ē leuare se ad deū. aliud ē leuare se sup̄ deū: q̄
 qñ illū se p̄ycit ab illo erigit q̄ aduersus illū
 se erigit ab illo p̄ycitur. **A**d t̄tuz dicēdū
 q̄ i fortitudie inuenit eadē rō refrenādi au-
 daciā. et firmādi aīum sup̄ timorē. v̄triusq; n.
 rō ē ex h̄ q̄ hō bonū rōis d̄spiculis mortis
 p̄ferre: s; in refrenando p̄sumptionē spei qd̄
 p̄tinet ad hūilitatē. et i firmādo aīum sup̄ de
 spatōez qd̄ p̄tinet ad magnūitatem. **E**st et
 alia rō. nā rō firmādi aīum sup̄ d̄spatōz ē ade-
 ptio p̄p̄i boni: ne. s. d̄spādo hō se idignū red-
 dat bono qd̄ sibi cōpetebat. s; in rep̄mēdo

psumptione spei rō p̄cipua sumitur eē reue
rētia dīna ex q̄ cōringit ut hō nō plus sibi at
tribuat q̄ sibi cōpetat scōz gradū quē ē a dō
sortit̄. vñ hūilitas d̄cipue v̄r̄ ipoztare subie
ctionē hōis ad. deū. r̄ pp̄t̄ B̄ Auḡ in li° d̄ ser
mone dñi i mōte. humilitatē quaz̄ intelligit
p̄pauptatē spūs attribuit dono timoz̄ q̄ hō
deū reueretur. r̄ ide ē q̄ fortitudo alit̄ se hz̄
ad audaciā quā hūilitas ad spēm. nā fortitu
do plus v̄titur audacia q̄ eā reprimat. vñ su
pabūdācia ē ei filioz̄ q̄ d̄fect̄. humilitas at̄
plus reprimat spēm de se ipsa q̄ ea v̄tatur. vñ
magis opponitur sibi q̄ supabūdātia q̄ d̄fe
ct̄. Ad q̄rtū dō q̄ supabūdātia i extioz̄ib̄
sūpt̄ib̄ r̄ p̄paratōib̄ solet ad quādā iactan
tiā fieri q̄ hūilitatē reprimat. r̄ q̄rtū ad B̄ se
cundario cōsistit extioz̄ib̄. p̄t̄ sunt signa in
terioz̄is appetitiui mor̄

Ad tertium sic proce

ditur. Videtur q̄ hō nō debeat se oib̄ p̄ hu
militatē subycē: q̄ sicut dictū ē. hūilitas p̄
cipue cōsistit in subiectōe hoīs ad deū. s̄ id
q̄ debet deo nō ē hōi exhibendū: ut p̄ i oī
bus actib̄ patrie. q̄ hō p̄ hūilitatē nō d̄ se hōi
subycere. B̄ Auḡ d̄c̄ i li° de natura r̄ ḡra
Humilitas collocanda ē in parte veritatis:
nō i parte falsitatis: s̄ aliq̄ sūt i sup̄mo statu
q̄ si se inferiorib̄ subycerēt: absq̄ falsitate
B̄ fieri nō possz̄. q̄ nō d̄ se oib̄ p̄ hūilitatē sub
ycē. Nullus d̄z̄ facē id q̄ d̄ vergat i de
trimentū salutis alteri. s̄ si aliq̄ p̄ hūilitatē
se alteri subyciat. q̄sq̄ B̄ vergeret i detrimē
tū illi cui se subycit q̄ ex B̄ sup̄biret vel cōtē
neret. Vñ Auḡ d̄c̄ i regula. Ne dū nimius
seruatur hūilitas: regendi frangatur aucto
ritas. q̄ hō p̄ humilitatē nō d̄ oib̄ se subycē
S̄z̄ ē q̄ d̄ d̄c̄ B̄ d̄c̄. In humilitate supe
riores sibi iuicē arbitrātes. R̄ n̄deo dō q̄ i
hoīe duo p̄nt cōsiderari. s̄ id q̄ est dei. et id
q̄ ē hoīs. Hoīs at̄ ē q̄cqd̄ p̄t̄ ad defectus
s̄z̄ dei ē q̄cqd̄ p̄t̄ ad salutē et p̄fectōz̄ scōz̄
illud Q̄see. i. Perditio tua isrl̄ ex me tm̄ au
xilium tuū. Humilitas at̄ sicut dictū ē: proprie
respicit reuerentiā q̄ hō deo subycit. r̄ ideo
q̄libet hō s̄m id q̄ sūt ē debet se cuiuslibz̄ p̄xi
mo subycē q̄rtū ad id q̄ ē dei in ipso. nō at̄
B̄ requit̄ humilitas ut aliq̄ id q̄ ē dei i seip
so subyciat ei q̄ ē dei in altero. nā illi q̄ do
na dei p̄ticipant coḡscūt ea se h̄re: scōz̄ illud
i. ad Cor̄. 2. Ut sciam̄ q̄ a deo donata sūt

nobis. r̄ iō absq̄ p̄iudicio hūilitatis p̄nt do
na q̄ ipsi acceperūt p̄ferre donis dei q̄ alijs
apparent collata: sicut ap̄ls ad Eph̄. 3. dicit
alijs gn̄ationib̄ nō ē agnitū filijs hoīum: si
cut nūc reuelatū ē sc̄is ap̄lis ei. sicut et nō B̄
requirit humilitas ut aliq̄ id q̄ ē suū in se
ipso subyciat ei q̄ ē hoīs i p̄xi. aliq̄n opoz
teret ut q̄libet reputaret se magis p̄ctōz̄ q̄
libet alio. cū tm̄ ap̄ls absq̄ p̄iudicio hūilitat̄
dicat Gal. 2. Nos nā iudei: et n̄ ex gentib̄
p̄ctōz̄. P̄t̄ tm̄ aliq̄ s̄putare aliq̄d boni eē
in proximo q̄ ipse nō habet: ul̄ aliquid ma
li in se eē q̄d i alio nō ē ex q̄ se p̄t̄ ei subycē
per humilitatē. Ad p̄ximū q̄ dō q̄ nō d̄be
mus. solū deū reuereri in seipso s̄z̄ etiā id q̄d
est eius d̄bemus reuereri in q̄libet: nō tam̄
eo mō reuerentiē q̄ reueremur deū. r̄ ideo
p̄ humilitatē debem̄ nos subycere oib̄ p̄
ximis propter deū: s̄m illud. i. Petri. 2. Sub
iecti estote oī humane creature. pp̄t̄ deū. la
triā tm̄ soli deo debemus exhibere. Ad secū
dū dicendū q̄ si nos p̄feramus id q̄d ē d̄i
i p̄xi ei q̄d ē p̄xiū i nobis. n̄ possum̄ i cur
rere falsitatē. vñ sup̄ illud B̄ d̄c̄. 2. sup̄iores
sibi iuicē arbitrāte: d̄c̄ glo. Nō B̄ ita d̄bem̄
estimare ut nos estimare fingam̄ s̄z̄ v̄ est
memus posse eē aliq̄d occultū i alio q̄ nobis
sup̄ior sit. et si bonū nostr̄ q̄ illo videmur su
p̄iores eē nō sit occultū. Ad t̄rtū dicendū q̄
hūilitas sicut r̄ ceterē virtutes p̄cipue iterius
i aīa cōsistit. r̄ iō p̄t̄ hō s̄m interiorē actus
aīe alteri se subycere sine B̄ q̄ occasionē ha
beat alicui q̄d p̄t̄neat ad detrimentū sue
salutis. r̄ B̄ ē q̄d Auḡ d̄c̄ i regula. timore co
ram deo p̄lat̄ subtract̄ sit pedib̄ v̄ris. s̄z̄ in
exteriorib̄ hūilitatis actib̄: sicut r̄ i actibus
ceterarū v̄tutū ē debita moderatio adhiben
da nō possunt vergē i detrimentū alteri. si
at̄ aliq̄s q̄d d̄z̄ faciat. r̄ alij ex B̄ occasionē su
māt p̄ct̄: nō ip̄t̄at hūilit̄ agēti: q̄ ille non
scandalizat: q̄uis alē scandalizat.

Ad quartum sic pro

cedit. Videt̄ q̄ humilitas n̄ sit ps̄ modestie
uel tēperantie. Humilitas. n̄ p̄cipae respicit
reuerentiā q̄s q̄s subycit deo ut dictū ē. sed
ad v̄tutē theologica p̄tinet q̄ h̄at deum p̄
obiecto q̄ humilitas magis d̄z̄ poni v̄t̄ the
ologica q̄ ps̄ tēp̄tie seu modestie. T̄p̄. T̄p̄
p̄tia ē i occupibilibi. hūilitas at̄ v̄t̄ eē i iras
cibili: sicut r̄ sup̄bia q̄ ei oppōit. cur̄ obm̄ ē

ardū. g̃ videt q̃ humilitas nō sit ps t̃p̃tie nel modestie. ¶ **P.** Dumilitas et magnanimitas circa eadē sūt ut ex s̃ dictis p̃z. s̃z magnanimitas nō ponit pars tēperat̃ie s̃z fortitudis ut s̃ h̃tū ē. q̃ ṽr q̃ hūilitas nō sit pars tēperat̃ie l̃ modestie. S̃z d̃ ē qd̃ Origenes vic̃ super Lucā. Si vis nomē h̃ audire ṽrtutis quō a p̃his ēt appellef. ausculta eadē eē hūilitatē quā respicit de⁹: q̃ ab illis d̃r mensuratio uel moderatio: q̃ māifeste p̃tinet ad modestiam uel tēperantiā. g̃ humilitas est pars modestie vel temperantie. ¶ **R.** d̃ q̃ sicut s̃ dictū ē: in assignando ptes virtutib⁹ p̃cipue attendit̃ s̃ilitudo q̃tū ad modū ṽrtutis. modus at̃ tēperat̃ie ex q̃ maxime h̃z latidē. ērefrenatio uel repressio ip̃t̃ alie⁹ passionis. et ido oēs ṽtutes refrenantes siue reprimentes impet⁹ aliquarū affectōrum: ut actiones moderantes: ponit̃ ptes tēperantie. sicut at̃ mansuetudo reprim̃t motū ire. ita humilitas reprim̃t motū spei q̃ ē mot⁹ spūs ī magna tendentis. et īo sicut mansuetudo ponit̃ ps t̃p̃antie: ita ēt et hūilitas. ṽi p̃his ī 4. ethicozū eū q̃ rēdit in parua scōz suū modū vic̃ nō ē magnanimitas s̃z t̃p̃atū: quē nōs humilē dicē possum⁹. et iter alias ptes t̃p̃antie rōe sup̃ dicta d̃r̃et̃ sub modestia. put̃ **Tulius** de ea loq̃t̃: ī q̃tū. s̃. humilitas nihil ē aliud q̃ quedā moderatio spūs. ṽi. i. **Petri**. 3. d̃r̃. In īcorruptibilitate geti ac modesti spūs ¶ **Ad p̃mū** g̃ d̃ q̃ ṽtutes theologice q̃ sūt circa vltimū finē q̃ ē p̃mū p̃cipiū ī appetibilibus sūt coēs oīz aliarū ṽrtutū. ṽi ex **B.** q̃ humilitas cāf̃ ex reuerētia d̃ina: nō excludit̃ quin hūilitas sit ps modestie vel t̃p̃antie. ¶ **Ad secundū** dicēdū q̃ ptes principalib⁹ ṽrtutib⁹ assignat̃ nō s̃m cōuenientiā ī subo l̃ ī mā. s̃z h̃z cōuenientiā ī modo formali ut oīctū ē. et īo licet hūilitas sit ī irascibili sicut ī subiecto. pōit̃ t̃m ps modestie et t̃p̃antie p̃p̃ modū. ¶ **Ad t̃tū** dicēdū q̃ h̃z magnanimitas et hūilitas ī mā cōueniāt. differunt t̃m ī mō: rōe cuius magnanimitas ponit̃ pars fortitudinis: hūilitas at̃ ps t̃p̃antie.

Ad quintum sic pro
 eeditur. Videt q̃ hūilitas sit potissima ṽrtutū. Dic̃. n. **Criso** exponēs illud qd̃ d̃r̃ **Luci**. 18. de phariseo et publicano. q̃ si mixta delictis hūilitas tā facile currat ut iusticiā superbie coniunctā transeat. si iusticie cōiūxeris

eā. q̃ nō ibit affisset ibi tribunali d̃ino ī medio angelozū. et sic p̃z q̃ hūilitas p̃ferit iusticie. s̃z iusticia ē p̃clarissima oīz ṽrtutū. et icludat in se oēs ṽtutes: ut p̃z p̃ p̃h̃z ī 5. ethicozū g̃ hūilitas ē maxia ṽrtutū. ¶ **P.** Aug⁹ d̃ic̃ ī l̃ de ver. do. Cogitas magnā fabricaz cōstruē celsitudis. de fundamento prius cogita hūilitatis ex q̃ ṽr q̃ hūilitas sit fundamentū oīz ṽrtutū. g̃ ṽr eē potior alyz ṽrtutib⁹. ¶ **P.** Maiori ṽrtuti maius debet p̃miū: s̃z hūilitati maximū debet p̃miū: q̃z q̃ se hūiliat exaltabit: vt d̃r̃ **Luci**. 14. g̃ humilitas ē maxia ṽrtutū. ¶ **P.** Sic Aug⁹ d̃ic̃ ī l̃ de vera religioe tota vita x̃pi ī tris p̃ hōiez quē suscipe dignat⁹ ē disciplina motū fuit: p̃cipue hūilitatē suaz imitandā p̃posuit. d̃icēs **Matth**. 23. Discite a me. q̃ mit̃ sū et hūilis corde. Et **Breg⁹** d̃ic̃ ī pastorali. q̃ argumentū redēptōis n̄re iūta ē hūilitas dei. g̃ hūilitas ṽr eē maxia ṽrtutū. S̃z d̃ ē q̃ caritas p̃ferit oib⁹ ṽrtutib⁹: s̃m illud **Coll**. 3. Super oīa caritatē habete. n̄ g̃ hūilitas ē maxia ṽrtutū. ¶ **P.** d̃ q̃ bonū humane virtutis ī ordine rōnis cōsistit. qui quidē p̃ncipaliē attēdit̃ r̃spectu finis. ṽi ṽtutes theologice q̃ h̃nt vltimū finē p̃ obō sūt potissime. Secundario at̃ attēdit̃. put̃ s̃z rōnē finis ordinat̃ ea q̃ sūt ad finē. et h̃ q̃ d̃ez ordiatio eēntialit̃ cōsistit ī ipsa rōe ordinatē participatiue at̃ ī ipso appetitu p̃ rōez ordi nato: quā qdē ordinatōnez vniuersalit̃ facit iusticia p̃sertim legalis. ordinatōi autem facit hōiez b̃n subiectū humilitatis ī vniuersali q̃tū ad oīa: quelibz at̃ alia ṽrt⁹ q̃tuz ad aliquam mā m̃ spālez. Ideo p̃ ṽtutes theologicas et ṽtutes intellectuales q̃ respiciūt ipsā rōnē. et p̃ iusticiā p̃serti legalē: potior ceteris ē humilitas. ¶ **Ad p̃mū** g̃ dicendū q̃ humilitas iusticie nō p̃ferit. s̃z iusticie cui sup̃ perbia coniungit̃ q̃ iā definit eē ṽrt⁹. sic eē r̃lo p̃ct̃m p̃ humilitatē remittit̃. nā de publicano d̃r̃ **Luci**. 18. q̃ merito hūilitatis descedit iustificat⁹ ī domū suā. ¶ **Uñ** et **Criso** d̃ic̃ **Semias** bigas mihi accomodes: alterā qp̃ pe supbie et iusticie. alterā vero p̃cti et hūilitatis. et videb̃ p̃ctz p̃uertēs iusticiā n̄ p̃p̃is. s̃z hūilitatis vicere virib⁹. aliud vero par videbis d̃uctū n̄ fragilitate iusticie: s̃z mole et tu more supbie. ¶ **Ad scōm** d̃ q̃ sic ordinata ṽrtutū cōgregatio p̃ quādā s̃ilitudinē edificio op̃at̃: ita ēt id qd̃ ē p̃mū ī acq̃sitiōe ṽrtutū sū fūdamento op̃at̃ qd̃ p̃mū ī edificio iacitur

virtutes at vere infundit a deo. **Un** p̄mum
i accitōe virtutū p̄t accipi duplici. **Un**o
p̄ modū remouentis p̄hibes. z sic hūilitas p̄
mū locū tener in q̄tū. s. expellit iupbia cui d̄
us resistit. z p̄bet hoiez subditū z supra patū
lū ad suscipiendū influxū d̄ine gr̄e in q̄tū
enacuat iustitōez supbie: ut d̄ Jaco. 4. q̄ d̄
us superbis f̄sistit: hūilibus at dat gr̄az. z f̄z
hūilitas d̄ spūalis edificij fundamētū.
Alio ē aliqd̄ p̄mū in virtutib̄ directe: p̄ qd̄
s. iā ad deū accedit. p̄mū at accessus ad
deū ē per fidē: f̄z illud Heb. xi. Accedēte ad
deū oportet credē. z f̄m hū fides ponit fūda
mentū nobilioz mō q̄ hūilitas. **Ad** fr̄uz
d̄ q̄ cōtēnētū terrena p̄mittūt celestia: sic
cōtēnētibus diuitias trena p̄mittūt cele
stes thesauri: f̄z illō Math. 6. Nolite vob̄
thesaurizare thesauros in terra. s. thesauriza
te vob̄ thesauros in celo. z s̄r cōtēnētib̄ mū
di gaudia p̄mittūt solatōes celestes: f̄z illō
Math. 5. Beati q̄ lugent qm̄ ip̄i consolabū
tur. z eodē mō hūilitati p̄mittūt spūalis ex
altatio nō: qz sola ipsā mereat: f̄z qz ei ē pro
p̄riū cōtēnētū sublimitatē trena. **Un** Aug. d̄ic
i li. de p̄nia. Ne putes eum q̄ se hūiliat sp̄ia
cere cū dictū sit exaltabit. z ne opineris ei
exaltatōez in oculis hoīuz p̄ sublimitates fie
ri corporales. **Ad** quartū d̄ q̄ ideo x̄ps p̄
cipue nob̄ hūilitatē cōmēdauit: qz p̄ hū mari
me remouet impedimentū hūane salutis q̄
cōsistit in hū q̄ hō ad celestia z spūalia tendit
a quib̄ hō ipedit dū i trena magnificāi stu
det. z iō d̄ns ut impedimentū salutis auferret
exteriore celsitudinē cōtēnēdā monstrauit
p̄ humilitatis exempla. z sic hūilitas ē q̄si q̄
dā dispositō ad libez accessū hōis i spūalia
z oīa bona: sic q̄ p̄fectio ē potior dispositōe
ita ēt caritas z alie virtutes q̄bus hō directe
mouet i deū sunt potiores hūilitate.

Ad sextum sic proce
ditur. **U**idetur q̄ incōueniēter distinguat
duodecī gradus hūilitatis: s. q̄ i regula b̄i b̄i
dicti ponit. Quoz p̄mū ē: corde z corpe
sp̄ hūilitatē onidē d̄fixis i trā aspectū. **Se**
cundus ut pauca verba z rōnabilia loquat̄
aligs nō clamosa voce. **Terti** ut nō sit faci
lis aut promptus in risū. **Quartus** taciturni
tas v̄qz ad interrogatōez. **Quintus** tenē qd̄ h̄z
cōis monasterij regula. **Sext** credē z p̄nū
ciare se oib̄ v̄lorē. **Septim** ad oīa idignū

z iutilē se cōfiteri z credē. **Octauus** cōfessio
p̄ctōz. **Non** p̄ obediētia i duris z aspis pa
triētā aplecti. **Decim** ut cū obediētia se sub
dat maior. **Undecim** ut voluntatē p̄p̄iam
nō delectet iplere. **Duodecim** ut deū time
at: z memor sit oīuz q̄ p̄cepit. **Enumerat** .n.
h̄ qdā q̄ ad alias virtutes p̄tinet: sicut obedi
entia z patia. enumerant̄ et aliqua q̄ ad sal
tā op̄ionē p̄tinet vidēt q̄ nulli virtuti p̄tinet ope
tē. s. q̄ aliqs p̄nunciet se oib̄ v̄lorē: q̄ ad
oīa idignū z iutilē se cōfiteat z credat. q̄ in
cōueniēter ista ponit̄ inter gradus hūilita
tis. **S**. Hūilitas ab interioribus ad extiora
p̄cedit sic z cele virtutes. incōueniēt q̄ p̄mittū
tur i p̄missis ḡdib̄ illa q̄ p̄tinet ad extiores
act̄ h̄z q̄ p̄tinet ad iciores. **S**. Anselm. i
li. de filiudinis p̄tinet sepe hūilitatē ḡdus. q̄
rū p̄mū ē cōtēpibile se eē cogitē. 2. d̄ h̄ do
lere. 3. h̄ cōfiteri. 4. h̄ p̄uadē: ut. i. hoc velit
credi. 5. ut patienter sustineat h̄ vici. 6. ut pa
riatur cōtēpibile te tractari. 7. ut hoc amet
q̄ videntur p̄missi gradus esse superflui.
S. Math. 3. dicit glo. Perfecta hūilitas
tres h̄z gradus. p̄mū est subdere se maio
ri: z nō s̄ferre se equali q̄ est sufficiens. 2. est
subderē se equali nec s̄ferre se minor. z h̄ d̄
abūdas. 3. ḡd. ē subesse minor i q̄ ē oīs iusti
cia. q̄ p̄missi ḡdus vidēt eē superflui. **S**. Au
g. d̄ic in li. de virgitate. **M**ēsurā hūilitatis
cuius ex mēsurā ip̄i magnitudis data ē: cui
est piculosa superbia q̄ āplius amphozib̄ in
fidiat. s. mēsurā magnitudis hūane nō p̄t
sub cer. o numero graduū determinari. q̄ vid
tur q̄ nō p̄t determinari gradus humilita
tis assignari. **S**. h̄ ideo d̄ q̄ sic ex s̄ dicit
p̄: hūilitas essentialit̄ i appetitū cōsistit f̄z q̄
aligs refrenat ipetū ai sui ne iordinate ten
dat in magna: s. regulā h̄z i cognitōne: ut. s.
aligs n̄ se existimet s̄ id esse qd̄ ē. z virtutis
principiū et radix ē reuerētia quā q̄s h̄z ad
deū. **E**x interiori autē dispositōe humilita
tis p̄cedit qdā extiora siḡ in verbis z facti
z gestibus: q̄ id qd̄ interi. latet manifesta
tur: sicut z in celsis virtutib̄ accidit. nā ex vi
su cognoscit vir: z ab occurſu faciei sensat
ut d̄ Eccl. 19. **E**t iō in p̄d̄ictis gradib̄ hūili
tatis ponit aliqd̄ qd̄ p̄tinet ad hūilitatis ra
dicē. s. duodecim ḡdus qui ē ut hō deuz ti
meat: z memor sit oīum q̄ p̄cepit. **P**onit et
aliqd̄ p̄tinet ad appetitū. ne. s. i. p̄p̄iā excel
lētiā iordinate tēdat. qd̄ ḡdē sit tripl̄. **Un**o

ut hō nō seq̄tur ppriā volūtate: qđ pertinet ad undecimū gradū. Alio° ut regulet eā fm̄ superioris arbitriū: qđ p̄tinet ad gđū decimūz 3° mō ut ab hoc nō desistat p̄pter d̄tra z alpera q̄ occurrūt. z h̄ p̄tinet ad nonū. Donū tur etiā quedā p̄tinetiā ad existimatōez ho minis recognoscentis suū defectū. et hoc tripliciter. ¶ Uno qđē mō p̄ hoc q̄ pprioz delecto recoḡscit et cōsuetur: qđ p̄tinet ad octauū gradū. 2° ut ex consideratōe sui defecto aliq̄s i sufficiētē se existimet ad maiora: qđ p̄tinet ad septimū. 3° ut q̄tū ad hoc alios sibi p̄ferat qđ p̄tinet ad sextū. Donuntur ēē qđā q̄ p̄tinet ad extiora signa: quoz vnū ē i facti ut. s. hō n̄ recedat i suis operib⁹ a via cōi. qđ p̄tinet ad qntū. alia duo sūt i verbis: ut. s. hō nō p̄riat tps loquēdi: qđ p̄tinet ad quartū nec excedat modū i loquēdo: qđ p̄tinet ad secundū. Alia vero cōsistūt i extiorib⁹ gestib⁹ puta in rep̄zimendo extollētiā oculoꝝ. qđ p̄tinet ad primū. z cobibēdo exteri⁹ r̄iuz et alia inepte leticie signa qđ p̄tinet ad itium. ¶ Ad primū ḡ dō q̄ aliq̄s absq̄ falsitate pōt se credē et p̄nūciare oib⁹ viltioꝝ fm̄ defecto occultos q̄s in se recoḡscit. et dona dei q̄ in alyz latēt. Un̄ Aug⁹ dicit in li° de virgitate. Existimate aliq̄s i occulto supiores quibus estis i manifesto meliores. Similiter etiam absq̄ falsitate pōt aliq̄s confiteri et credere ad oia se inutile ēē et idignū p̄ pprias vires: ut sufficiētia suā totā i deū deserat: fm̄ illud .2. ad Cor. 3°. Nō q̄ sufficiētes simus aliqđ cogitat a nob̄ q̄i ex nob̄: s̄z sufficiētia n̄ra ex deo ē: nō ē at̄ icōueniēs q̄ ea q̄ ad alias virtutes p̄tinet hūilitati ascribātur: qz sic vnuz virtū oritur ex alio: ita nāli ordine act⁹ vniuz virtutis p̄cedit ex actu alteri⁹. ¶ Ad scōz dō q̄ hō ad humilitatē puenit p̄ duo. primo qđ dē principaliter p̄ grē donū. et q̄tū ad hoc i teriora p̄cedūt exteriora. Aliud autē ē hūanū studiū p̄ qđ hō p̄t exteriora cobibet: et p̄ modū p̄tingit ad extirpandū interiorē radicē et scōz hūc ordinē assignātur h̄ hūilitatis ḡ dus ¶ Ad t̄tiū dō q̄ oēs ḡ dus q̄s Anselm⁹ pōit: reducūtur ad opinionē et manifestatōnē et volūtate pprie abiectōis: nā prim⁹ ḡ dus p̄tinet ad cognitōez pp̄ defecto. s̄z qz viupabile eēt siq̄s ppriū defectū amaret: hoc p̄ scōm ḡ dū excluditur: s̄z ad manifestatōnem sui defecto p̄tinet t̄ti⁹ et q̄t⁹ ḡ dū: ut scilz aliq̄s nō solū simpliciē suū defectū enūciat: s̄z

psuadeat. Alij at̄ tres ḡ dus p̄tinet ad appetitū q̄ excellētiā exteriorē nō q̄rit. s̄z exteriorē abiectōez: uel eq̄nimit̄ parit̄ siue in verbis vel in factis: qz sicut Greg⁹ dicit in r̄gistro. nō grande est his nos eē hūiles a qđ honozamur. qz z h̄ seculares qlibet faciūt. s̄z illi maxime humiles eē debemus a qđ aliqđ patimur. z h̄ p̄tinet ad qntū z sextū gradū: uel eēt desiderant̄ exteriorē abiectōez aplectif: qđ p̄tinet ad septimum gradū. z sic oēs isti gradus cōtinēnt̄ sub sexto z septio supi⁹ enūrat̄ ¶ Ad q̄tū dicendū q̄ illi tres ḡ dus accipiūtur nō ex pte ipsi⁹ rei. i. fm̄ nām hūilitatis. s̄z p̄ cōparatōez ad ḡ dū hōiuz: qui sūt uel maiores vel minores vel eq̄les. ¶ Ad quintū dō q̄ ē illa rō p̄cedit de ḡ dib⁹ humilitatis nō s̄z ipsā nām rei s̄z quā assignant̄ p̄missi ḡ dū s̄z fm̄ d̄f̄sas hōum d̄ditōes.

Deinde cōside
randū ē de superbia. Et p̄ de supbia i cōi. ¶ 1° d̄ p̄cto primi hōis qđ ponit̄ eē supbia. ¶ Circa p̄mū q̄runtur octo. ¶ 1° p̄ vtrū supbia sit p̄ctm̄. ¶ 2° vtruz sit vitiū speciale. 3° i q̄ sit sicut in subiecto. ¶ 4° de sp̄ebus ei⁹. ¶ 5° vtrū sit p̄ctm̄ mortale. ¶ 6° vtrū sit grauissimū oium p̄ctōꝝ. 7° de ordi ne eius ad alia p̄ctā. 8° vtrū debeat poni vitiū capitale.

Ad primū sic proce
dit. Videt̄ q̄ supbia nō sit p̄ctm̄. Nulluz. n. p̄ctm̄ ē rep̄missū a deo. p̄mittit. n. de⁹ qđ ipse facturus ē. nō ē. n. actor p̄cti. s̄z supbia cōnumerat̄ iter r̄p̄missiōes diuina. d̄r. n. Isa. 60. Donā te in supbiā seculoꝝ. gaudiū i gnātionē z gnātōez. q̄ supbia nō est p̄ctm̄. ¶ B. Appetere diuā s̄z iudicē nō ē p̄ctm̄. B. n. nā liter appetit̄ quelibet creatura. z i h̄ optimū eius cōsistit. z p̄cipue cōuenit rōali creature que facta ē ad imaginē z similitudinē dei. s̄z sicut d̄r in li° s̄niay. Prospi. superbia ē amor proprie excellentie per quā homo deo affilitur q̄ ē excellentissimus. vñ dicit Aug⁹ i 2° cōfessionū. Superbia celsitudine imitat̄. cum tu sis vn⁹ sup oia de⁹ excelsus. ḡ supbia nō ē p̄ctm̄. ¶ B. P̄ctm̄ nō soluz cōriat̄ v̄tuti s̄z ēt opposito v̄tuti: ut p̄z p̄ plm̄ in 2° ethicoꝝ. s̄z nullū v̄tuti inēit̄ oppositū eē supbie. ḡ superbia nō ē p̄ctm̄. ¶ S̄z 3° ē qđ dicit̄ Thob. 4°